Voi continua să fiu mereu propria mea creație

On Februarie 26, 2022

Încearcă să îndeplinești o sarcină artistică specială, în așa fel încât știința cu adevărat superioară de care faci dovadă să fie mărturia artisticului pe care îl conține semnătura propriei personalități și a unui stil autentic.

În scrierile mele ermetice despre știință, în care deseori știința este văzută ca o întâlnire neașteptată cu un astru al cărui ciclu de formare a devenit esențial în evidența timpului mitic, am încercat să mă situez la orizontală: între secretul unei mari Opere de Artă și acea epopee a materiei și spiritului integrată într-o vastă și puternică "Trilogie A Stelelor" care nu cunoaște nicio programare a imprevizibilului.

Mai cu seamă, totul pare a fi altceva decât ceea ce este cu adevărat. Nimic nu este mai înșelător, la fel cum nimic nu este mai tentant într-o conjunctură tranzitorie decât să-mi aflu refugiul în miezul unui prezent încurajator, dar ambiguu, care poate determina formarea unui orizont nemărginit, numit Univers. Aici se situează artistul genial, sculptorul în lumină, imitatorul aparențelor lumii reale, care se poate transforma în orice personaj, fără să se oprească din trăit atunci când se izbește de un "Eternal Darkness".

Mai trebuie să recunosc un singur lucru: în timpul demersului de a reorienta știința spre o reprezentare inovatoare a realității, regăsindu-mă în toate cele șapte părți sau genuri ale coloritului armonios și semantic consistent, am fost pregătit să experimentez matricea tuturor personajele principale aflate într-o trilogie fantastică a căutării de sine și de sens universal. Nici n-aș fi putut să fiu un imitator al aparențelor lumii reale, fără să surprind esența unui "unexpected" sau "unusual".

Leadership: Ești în stare să te percepi drept un rezultat al expresiei "Sunt un erou al altui timp", care poate fi aplicat și unei forme de artă menită să descrie originile unei creații durabile?

Într-o operă literară sau picturală, comparația este un mijloc de expresie artistică care ajută la îmbunătățirea semnificației unei acțiuni, a unui obiect sau a unui eveniment. Trebuie să fii un artist pentru a face ca părțile unui tablou sau ale unei alte opere de artă să atârne împreună - ca un întreg - prin relații vizuale inedite în sfera științei, la diferite niveluri de complexitate, cum se întâmplă spre exemplu în cazul epopeii lui Ghilgameș.

În Epopeea lui Ghilgameș, în acest poem epic din Mesopotamia antică, se înscrie relatarea unei călătorii într-o altă lume, pusă pe seama unui muritor deosebit de înzestrat. Altfel spus, în povestea arhicunoscută a lui Ghilgameș - considerat "cel care a văzut totul" (Sha Naqba Imuru) se urmărește relatarea istorică a eșecului primului muritor ce a năzuit spre obținerea nemuririi. Chiar dacă nu s-au descoperit dovezi despre aceasta, și nici asemenea cazuri anterioare, un lucru rămâne cert: opera de creație se poate impune deopotrivă ca abstract-geometrică și emoțional-fascinantă doar prin cucerirea unei mai mari reputații de înțelepciune.

Mai cu seamă artistul, ca să poată să-și semneze scrierile cu pseudonimul "The King of Heroes", deci fiind în mod evident orientat sub o asemenea mentalitate, trebuie să-și demonstreze capacitatea de a folosi cu succes știința și conștiința în același timp, sub același cer și într-un cadru constant, bidimensional. El se raportează la realitatea spirituală datorită unor conjuncturi neimaginate ce pot dărâma tot eșafodajul ideologic și artistic construit în secole. Şi tot el, artistul consacrat prin mozaicurile bizantine, poate atinge perenitatea doar dacă este intermediat de zei și numai după trecerea prin diferite stadii inițiatice.

Leadership: Creația ta poate să-și urmeze traseul firesc în continuitatea unei viziuni al cărei suport ideatic este îndreptat spre însușirea unei imagini veridice ce se perpetuează între planuri paralele?

Un artist care se metamorfozează în substanțiale compoziții picturale, cucerind epidemic tot universul prin ideile sale, devine un simbol al Creației. Același lucru este valabil și pentru un artist al cuvintelor care se metamorfozează în imagini ale unor forme de existență superioare, sau ale completării unor opțiuni nerealiste prin realizarea unor întâlniri neașteptate cu niște ființe profund spirituale.

În ambele cazuri, artistul nu-și face o lege din a ascunde nici unul dintre scopurile reale în care își efectuează experiențele de traversare a timpului prin raportare la o alegorie sau la o istorisire ficțională care poate să capete proporțiile unei metafore arhetipale, sau proporțiile unei lupte între Bine și Rău în sensul „cel mai ontologic".

Ci, fără îndoială, artistul urmează o maximă contrară, bine integrată în rezultatul unui realism prudent care susține ideea călăuzitoare a întregii sale opere într-o lume în care nimic nu reprezintă o certitudine. Aceasta maximă spune că: *"cine urmărește niște licăriri false poate descoperi adevăruri importante și că, deseori, poți întâlni un lucru în timp ce, de fapt, căutai altul."*

Aici intervine măsura creației mele, cu enunțarea ipotezei conform căreia existența unui orizont spațial al Sinelui trebuie implicat în constituirea unui dublu pozitiv, ca efect al unei alterități care trebuie să fie, la rândul ei, exterioară subiectului care a generat arta. Şi, iată, fără s-o spun în gura mare, mărturisesc în secret că aceasta este măsura creației mele: să-mi fac accesibilă oglindirea vieții în moduri fabuloase despre o identitate care se bazează pe simboluri unice și irepetabile.

Înțelegerea unei opere de artă implică atât recunoașterea asemănării dintre creator și personajul în care se metamorfozează, cât și înțelegerea convenției dintre ceea ce știi că ești în realitate și ceea ce intuiești că văd ceilalți în tine.

Voi continua să fiu mereu propria mea creație ori de câte ori voi construi un personaj după propria-mi asemănare, știind că ceea ce mă definește în totalitate este o permanentă asimilare a realității prin cunoaștere. Lucrul acesta nu se întâmplă pentru că ceea ce numesc creație reprezintă de fapt o întâlnire a intelectului cu imaginația, ci pentru că reflectând asupra modului de a crea un singur întreg din elemente disparate, îmi perfecționez funcțiile de gândire sintetică și analitică.

Source: https://neculaifantanaru.com/voi-continua-sa-fiu-mereu-propria-mea-creatie.html